

Ein sømilig skipan

FIMMARIN í Útvarpinum mikudagin segði so mikið, at fyrri fyrstu ferð ásanna politikarar og arbeiðsgevarar, at neyðugt er við eini arbeiðsloysisskipan ella -trygging.

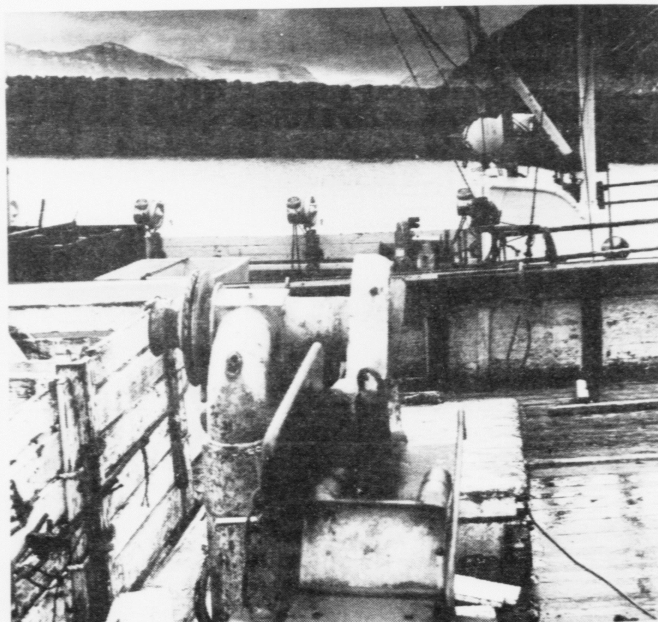
SOMULEIÐIS ásannaði orðaskiftið, at neyðugt er beinanvegin at koma burtur úr tí ol-mussuanda, forsorgarlógin veitir arbeiðsloysisstuðul eftir. Tað kann ikki vera rætt, at trý null skulu standa á bankabókini fyrri at kunna fáa eina arbeiðsloysisveiting. Ella tað, at fólk nærmast mugu rýma av húsi, tá tey missa arbeiði eitt skifti.

SAMSTUNDIS sum ein nevni kannar, hvørja arbeiðsloysis-skipan vit skulu hava, mugu bráðfeingis batar gerast á verandi lóg. Broytingar, sum sleppa fólk undan hesi biddaragongdini á Almennastovuna, sum formaðurin í Føroya Arbeiðarafelag tók til.

SPURNINGURIN um eina arbeiðsloysissskipan ella -trygging er ikki bara ein spurningur millum partarnar á arbeiðsmarknaðinum, sum formaðurin í Føroya Arbeiðsgevarafelag vildi vera við. Umboðið fyrri Føroya Arbeiðarafelag og landsstýrismaðurin í almannamálum eru helst á rættari leið, tá teir vístu á, at tað almenna má skipa fyrri og átaka sær ein part av tryggingini. Talan er jú um nógv fólk, sum ikki eru limir í arbeiðarafelag. Eitt nú tey ungu, sum sosialráðgevin — sum altíð er greið í sínum máli — vísti á.

MEN ein arbeiðsloysissskipan loysir ongar trupulleikar í longdini. Hon er ein trygd hjá teimum, sum missa arbeiðið. Men tað skal vera ein góð trygd. Hon skal vera ein sjálffylgja og ikki ein ol-mussa og fólk skulu framhaldandi kenna seg fræls.

ØLL leggja sítt — síni klípi — til samfelagið. Og tí skulu tey eisini merkja, at ein trygd er, tá tað sansar at. Vit kunnu

bara harmast um, at ein slík trygging ikki fekst í lag í teimum »góðu árunum«, so nakað var at taka av nú. Men í hesum eru allir flokkar samsekir.

NÚ er so einki at biða eftir. Samstundis sum landsstýrið arbeiðir av øllum alvi at skapa

fyrirtreytir fyrri nýggjum arbeiðsplássum, má ein lógarbroyting fyrireikast, so vit fáa eina sømiligari arbeiðsloysisveiting. Tey, sum eru blakað út í arbeiðsloysi, hava nógv annað at dragast við.

S

sosigaley

Dimmalætting

DAGBLAÐIÐ

14. SEPTEMBER

FRIÐ FØROYAR

NORÐLJÓSP

Dimma skelkað

Í rættuliga greiðari oddagrein (á føroyskum) viðgjörði Dimma redbingarar úti í stóru verð, bæði politisku og atvúnaðarlígu, og greiðir væl og virðiliga frá gongdini í baltisku londunum og fær tað burturúr, at sjálvsagt hevði verið hjá hesum londum at økt samstarvið við Norðurlond, men endar við

at Rusland hotti við, at gjörði Danmark sítt til, at so skuldi verða, so vildu teir syrgja fyrri, at Føroyar og Grönland skuldu fáa russiska hjálpi til at loysa

frá Danmark. Hesi tíðindi eru seinni úr Kreml sögd at vera grundarlest sleyg. Men eru tey nú sannari? Vit munnu um-siðir fáa at siggja!

Hóast Dimma hevur fingið skemtið væl og virðiliga avsannað iðgjøgnum allar virkandi fjölmiðlar, so tykist hon kortini ikki at vera komin yvir skelking.

Hinvegin má eisini vera okkum loyvt at gita, at Dimma við hesum enda kanska heldur seg hava eitthvørt at spinna viðari uppá. Tað hevði jú verið hent, um hon í hesum solnu andstöðudögum kanska kundi birt upp undir íva føroyinga um vit nú kortini ikki høvdu umillum agentar, sum við slikari »ivasamari« hjálpi stríðust fyrri loysingini.

Oyggjatiðindi og rentuspekulationin

Blaðið vísti mikudagin at siga frá, at skattanevnd lógtingsins í hesum døgum fundast við peningastovnarar í eini roynd at finna fram til hvussu alvurslig rentuspekulationin í Føroyum er, men siga at niðurstøðan av fundinum var, at eingin rentuspekulation av tydingi er í Føroyum. Og hesa niðurstøðu koma peningastovnarar til, hóast utrokn-ingar frá Líkningarráðnum vísa, at rentuspekulation er í Føroyum fyrri einar 25-30 milj. krón-

ur. Og helst er talið fleiri ferðir størri, vilja keldur vera við.

Vit hava hug at geva Oyggjatiðindum rætt í hesi meting, men niðurstøðu blaðsins um orsøkinar til hetta lagt setta talið — at hon stendst av, at skattanevndarlímir fólkaflaksins. Anfinnur Kallsberg og Birgir Danielsen, í »inhabiliteti« teirra frá peningastovnunum hava fingið alagt at kava út yvir sum mest og harvið »bagatilisera« rentuspekulationina, greiðir blaðið okkum kanska nærri frá seinni.

Flógvakkriðið nú avsporað

Fairi føroyingar mundu undan krigsbyrjan ívast í, at rætt var hjá ST at seta hart moti hørðum motvegis Irak eftir innrás tess í Kuwait.

Tíverri hevur ikki í fjölmiðlunum verið greitt nógv gjølla frá forsøguni til tað møgulega »søguliga krav«, irakarar siga seg hava til Kuwait, men haldgott ella ikki, so hevði hetta ongantið kunnað verið fult víðurkent, hvøki av londunum í Miðeystri ella okkum í vesturheiminum.

At avis lond, tey verið seg í Miðeystri ella í vesturheiminum, í longri tíð hava ynskt eitt hernaðarlíga skert Irak og at hesin møguleiki tí ikki kom teimum heilt illa við, er so fyrri seg. Men til ber ikki í longdini at trúgva, at teir, ið standa á odda fyrri teimum so »orrandi sameindum«, bert hava í kvittanum at bumba

Hussein frá valdinum og í sama viðfangi beina fyrri rættuliga góðu vápnamegi hansara.

Saddam Hussein kundi verið fyribeindur so ella so uttan tað ragnarok, sum nú valdar í Irak, og hernaðarlíga skerdur kundi hann eisini verið á nógv »skilabetri« hátt.

Endamálið tykist nú at vera eitt heilt annað, nevniliga at sora Irak alt sum tað er so dyggiliga, at steinur verður ikki eftir á steini. Men fleiri og fleiri ívast í um tey helst hundradtusundtals falmu, sum vit to ikki hoyra eitt kis um, veruliga eru tallin fyrri »orættvísis sakir«, og ikki eins nógv í onkrum kamum spæli okkara sameindum.

Ometaligu líðingarnar, sum ikki enn hava givið nevnivert urslit, attu nu at fingið okkum hesumegin til at lagt eins neygva orku í eina politiska loysn, sum lögð var í fyrireikingarnar til »oyðmarkarodnina«.